TRIPLA ANIVERSARE

(Daniela Caraman Fotea, 1 noiembrie 2006)

Ce zi specială pentru editorial! Trei stele din elita culturii române se află astăzi în conjuncție; este 1 noiembrie, ziua Radioului public, asemeni muzicii, prietenul nostru, cel de fiecare zi; vrem nu vrem, dar **vrem**! Fie că îl ascultăm, fie că îl folosim drept fundal al activității. Pentru că este ambianța în care primești energiile identității naționale, îți verifici valorile prin contact și informație de ținut minte, cu tradiția și cu modele. Este o stea polară în nesfîrșitul eterului și de aceea cred că de la 1 noiembrie 1928, da chiar de atunci, de la data primei emisiuni, Radio-ul a devenit... un al cincilea punct cardinal.

A fost și pentru mine. Aici am învățat meseria, grație Doamnei **Elena Mimi Horos**; la vârstă a senectuții, cu înțelepciune blândă își împarte și azi tinerilor știința de muzică. Aici am trăit ani buni alături de colegi stimați, iubiți, **Georgeta Cristescu** – și azi țin minte cum îmi povestea „Turandot", de regretatul **Mihai Moldovan**, de co-realizatorii unor emisiuni super longevive, **Nicolae Duțu**, **Ionel Thomas Tudor**; aici m-am bucurat de splendoarea intelectuală a **Catincăi Ralea**, a Doamnei **Sofia Șincan**.

Radio-ul este mai mult decît un prieten, este o familie în care vin, pleacă dar, mai ales rămân chipurile de relief ale profesiei practicată în deplin prestigiu. Prin suite de emisiuni din care, iată, una tînără, socotind după data lansării, a și ajuns azi la cea de a 25O-a ediție. Este **Oaza de muzică**. A doua aniversare a zilei. Pe Sorina Goia, pe distinșii săi colaboratori, consacrați sau tineri, îi ascultă mediul elitist românesc muzical sau meloman, dependent acum de ora 9 și cinci, de luni pînă vineri, pe România cultural, prin nevoia și curiozitatea îndreptate către: actualitate – a diasporei semnată de **Sebastian Crăciun**, către eseurile corifeilor **Doru Popovici** și **Viorel Cosma**, „urmele de sunet" ale lui **Ștefan Naftanailă**, nostimadele **Mariei Balabaș**, atîtea alte rubrici utile și delectante. Rezultatul? Un rating de „magna cum laude", mai ales pentru excelența informației naționale și internaționale, oferită zi cu zi, și la zi.

A treia aniversare a zilei, imaginată a avea fast, profesionalism și implicație sentimentală: semicentenarul Operei din Iași; sunt 50 de ani de la înființare și primul spectacol cu „Tosca" din 1956. Altă bucurie, chiar dacă prestigioasa instituție este... itinerantă, altfel spus, face mereu turnee în... propriul oraș, pentru că duce lipsa sediului propriu, aflat în reparație **de trei ani** (fără comentariu). Fiind însă condusă de Domnul **Corneliu Calistru**, drag fost coleg de Conservator, director, dirijor, muzician rafinat, manager eficient care continuă să adauge hronicului liric ieșean, sucesele locale, multe internaționale (cu întreg ansamblul), opera își păstrează publicul și cucerește noi teritorii muzicale. Cu greu efort dar, meritat pentru că nu-i așa? Opera rămîne „obrazul subțire al culturii".

De trei ori gînduri bune pentru cele trei stele ale culturii, aflate azi în efervescența emoțională, așa cum stă bine în prag de An Nou al biografiei.